unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3) și a anexei 38b la acesta, precum și a articolelor 2, 6, 9, 10 și 11 din Regulamentele (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind sistemul resurselor proprii ale Comunităților, (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184) — Introducerea pe piață de banane proaspete — Greutate declarată care nu corespunde greutății reale — Resurse proprii — Pierdere de venituri

Dispozitivul

1. *Prin faptul că a acceptat în mod sistematic, în cursul anilor 1998-2002 declarații vamale de punere în liberă circulație a bananelor proaspete de către autoritățile sale vamale, în condițiile în care acestea cunoșteau sau trebuiau în mod rezonabil să cunoască faptul că greutatea declarată a bananelor nu corespundea greutății lor reale și prin faptul că autoritățile portugheze au refuzat să pună la dispoziție resursele proprii corespunzătoare pierderii unor venituri și dobânzile de întârziere datorate, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 13, 68 și 71 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar coroborat cu articolul 290a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 89/97 al Comisiei din 20 ianuarie 1997, precum și în temeiul articolelor 2, 6 și 9-11 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind sistemul resurselor proprii ale Comunităților, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (Euratom, CE) nr. 1355/96 al Consiliului din 8 iulie 1996 și al aceloraşi articole din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților.*

2. *Respinge în rest acțiunea.*

3. *Comisia Europeană și Republica Portugheză suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(1) JO C 100, 17.4.2010.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 martie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel — Luxemburg) — Heiko Koelzsch/État du Grand-duché de Luxembourg

(Cauza C-29/10) (1)

(Convenția de la Roma privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale — Contract de muncă — Alegere de către părți — Norme imperative ale legii aplicabile în absența alegerii — Determinarea acestei legi — Noțiunea de țară în care angajatul „își desfășoară în mod obișnuit munca" — Angajat care își desfășoară munca în mai multe state contractante)

(2011/C 139/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Heiko Koelzsch

Pârât: État du Grand-duché de Luxembourg

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour d'appel — Interpretarea articolului 6 alineatul (2) litera (a) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (JO 1980, L 266, p. 1, JO 2007, L 347, p. 3) — Stabilirea legii aplicabile unei acțiuni formulate împotriva demiterii abuzive în lipsa alegerii de către părțile unui contract individual de muncă — Noțiunea de „loc în care angajatul își desfășoară în mod obișnuit munca" — Angajat care își desfășoară munca în mai multe țări, dar care revine în mod sistematic într una dintre acestea

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (2) litera (a) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, trebuie interpretat în sensul că, în ipoteza în care angajatul își desfășoară activitatea în mai multe state contractante, țara în care angajatul își desfășoară în mod obișnuit munca în executarea contractului, în sensul acestei dispoziții, este cea în care sau din care, ținând seama de ansamblul elementelor care caracterizează activitatea respectivă, angajatul se achită de cea mai mare parte a obligațiilor sale față de angajator.

(1) JO C 80, 27.3.2010.